

Viatge d'anada i tornada

L'obligació de viure!

-El tren ja és allà. M'he d'afanyar.

Baixar corrent els esglaons del pas subterrani. Tot és gris, emboirat. Silencios.

I, al cap, paraules. Les mateixes inexplicables paraules.

La neu amorteix els sorolls dels sentiments desbocats.

Pujar al tren. Un tren negre i fred. Un tren ple de gent buida. Ple de llunyania, d'absència, de dolor silenciats.

-Què ha passat? Què he fet?

Un paisatge gris, revestit de neu -blanca-, s'amaga i es barreja amb el buit de la mirada. Res no veu, res no sent. Una i altra vegada la mirada retornar les imatges d'una reixa tancada, d'uns ulls enfadats.

-No, no pot ser...

Altres mirades que omplen el compartiment. Altres històries vestides de draps grisos, d'esperances històriques, de coratges silenciats. Homes i dones, criatures en bolquers. És hivern, és quasi Nadal.

Coneixes aquestes mirades, coneixes aquesta lluita resignada. Tu no ets gaire diferent; tot i l'absència de semblances.

El tren ha arrencat. fa estona que ha deixat la ciutat. Ara avança en mig del no res.

Pau! quin desig més contradictori. No és la pau el que busques i, tot i així, només ella et pot despertar.

Les mirades t'interpel·len. Els somriures t'acaricien. Quantes ganes de viure; exuberant força de la naturalesa. Ells, tots ells, s'accepten tal com són i fan del que són orgull. Ells no lluiten contra les marques d'una cultura en la qual no es reconeixen. Ells són senzillament allò que mostren.

-I tu? Què ets tu? És tan diferent la teva buidor de la seva?

Les paraules retornen, les frases es barregen, s'entortillen, s'abracen i es dissolen.

No saps per què; potser tampoc importa. La reixa d'aquella porta no ningú la tancada... És part de tu; la portes amb tu, t'envolta i t'abraça.

Ella? No! la vida no és tant diferent d'aquest costat o de l'altra. Només cal ser; acceptar-se i, des de l'acceptació viure.

Sembla fàcil. El fat; el destí. Passivitat activa, mediocritat aurea...

-Què en vols?

La veu és dolça, quasi com la mirada. Oberta, sincera, neta.

-No, gràcies. No tinc gana.

El cel continua gris sobre un paisatge ja estranger. Altres parles, altres mots, altres ciutats, una altra neu; potser més ordenada, més blanca.

Les llums de les ciutats es reflecteixen en rius més blaus que les músiques que els descriuen. Estrelles artificials, papà noël sense màgia, trineus voladors. Nadal és tot allò que les persones són capaces d'imaginar-se.

No sé què hi faig aquí. No puc deixar les coses així. Per què estava tancada la porta? He de tornar! Em de parlar.

Els m'esperen; és Nadal, s'ha d'estar per la família: Natale con i tuoi, Pasqua con qui vuoi... Però, ho entendran. No puc deixar les coses així. He de tornar.

Quantes hores han passat?

Som a l'estació. M'he d'afanyar.

Baixar a aquestes andanes guturals. Interrogar els cartells amb lletres consonàntiques. Endevinar pujades i baixades. Gris! aquí també tot és gris.

Ja està! aquest és el tren de tornada. Aquest és aquell que desfarà el camí fet. Enrere; enrere fins al començament. Enrere per tornar a interrogar el temps i, potser, canviar les respostes.

Aquesta vegada el tren està buit. No més mirades, ni destins, ni lluites silencioses. Només el silenci i la soledat.

Quin fred que fa! sembla que la calefacció no funciona. I ningú més amb quin escalfar-se!

Roca & Forcada, S.L.

CORREDORIA D'ASSEGURANCES
 AGENTS FINANCERS
 ASSESSORIA TRIBUTARIA FISCAL
 COMPTABILITATS

Ramon Turró, 33
 PALAFOLLS 08389 (Barcelona)
 E-mail: forcada@cecot.es
 Tel. 93 762 01 12 - Fax 93 765 22 76

VALLPLANA

Allotjaments rurals
 independents

Camí de Vallplana, 32
 08389 PALAFOLLS (Barcelona)
 Tel. 690 399 334
<http://www.vallplana.com>
 e-mail: samui@tiscali.es